

mod den konkrete udformning af værket. Internationale vedtagelser og tekniske specifikationer udarbejdet af standardiseringsorganer, kan således ud fra en konkret vurdering betragtes som værker, der nyder beskyttelse i henhold til ophavsretsloven. Der kan eksempelvis være tale om en standard udtrykt ved tekniske tegninger, symboler eller lignende. Der kan også være tale om, at standarden indeholder en detaljeret teknisk beskrivelse af en fremgangsmetode, et produkt, en prøvningsmetode eller en ydelse.

Dansk Standard er det danske centralorgan for standardisering og forestår udarbejdelsen af danske standarder og implementeringen af europæiske og internationale standarder som danske standarder. Dansk Standard administrerer desuden den danske deltagelse i europæisk og internationalt standardiseringsarbejde og er dansk repræsentant i en række europæiske og internationale standardiseringsorganisationer.

På internationalt plan er Dansk Standard medlem af Organization for Standardization (ISO) og International Electrotechnical Commission (IEC), mens Dansk Standard på europæisk niveau er medlem af Comité Européen de Normalisation Electrotechnique (CENELEC). Endelig deltager Dansk Standard i det Internordiske standardiseringsarbejde (INSTA). Standarder udarbejdes enten i Dansk Standards regi eller inden for rammerne af en eller flere af de europæiske og internationale standardiseringsorganisationer, som Dansk Standard er medlem af.

Efter dansk ret tilhører ophavsretten, der frembringer værket eller den, der har fået overdraget ophavsretten. Ofte når internationale vedtagelser og tekniske specifikationer udarbejdes på regionalt, europæisk eller internationalt niveau, forbeholder den relevante standardiseringsorganisation sig imidlertid samtlige rettigheder, herunder ophavsretten, til den videre udnyttelse af arbejdsdokumenter eller standarder. Det betyder i praksis, at de eksperter, der skriver standarderne, i forbindelse med deres deltagelse i standardiseringsarbejdet, fraskriver sig ophavsrettighederne, som i sidste ende overdrages til de nationale standardiseringsorganisationer som f.eks. Dansk Standard.

Ophavsretten består efter ophavsretslovens § 2 dels i en eneret til at råde over værket ved eksemplarfremsstilling dels i en ret til at gøre værket tilgængeligt for almenheden i oprindelig eller ændret skikkelse, i oversættelse, omarbejdelse i anden litteratur- eller kunstret eller i anden teknik.

Såfremt en standard eller arbejdsdokumenter gengives i strid med en ophavsretlighed, skal der betales vederlag og erstatning til den, som har ophavsretten. Der

kan endvidere blive tale om idømmelse af bøde for krænkelsen. Det vil være op til domstolene at foretage en konkret bedømmelse af, hvorvidt en specifik international vedtagelse eller tekniske specifikation nyder beskyttelse efter ophavsretsloven, og dermed ikke må gengives uden forudgående tilladelse og eventuelt mod betaling af vederlag.

For de værker, der nyder ophavsretlig beskyttelse, er sædvanlig kundgørelse i Lovtidende således ikke hensigtsmæssig. Hertil kommer, at de forskrifter, standarder m.v., der er behov for at henvise til, er af rent teknisk karakter, og hovedsagligt retter sig mod en snæver kreds af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt.

De ophavsretlige regler er imidlertid ikke til hinder for, at der på anden måde end ved offentliggørelse i Lovtidende gives offentligheden adgang til oplysning om indholdet af forskrifterne, når blot der ikke sker kopiering eller anden eksemplarfremsstilling af værket. Det er baggrunden for, at oplysning om indholdet af forskrifterne i dag kan fås ved gennemsyn i Energi styrelsen, alternativt kan de erhverves mod betaling. F.eks. kan de standarder, der typisk er tale om, erhverves hos Dansk Standard.

3. Lovtidendeloven

Ved lov nr. 305 af 19. april 2006 om ændring af lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende (Lovtidende i elektronisk form) er der nu skabt adgang til, at Lovtidende etableres i elektronisk form, og at Lovtidende i elektronisk form nu udgør den autoritative kundgørelsesordning. Den autoritative elektroniske kundgørelsesordning indebærer, at retsvirkningerne af kundgørelsen af de pågældende rets forskrifter nu knytter sig til den elektroniske kundgørelse. Loven bygger på betænkning nr. 1464/2005 fra Udvalget om Elektronisk Lovtidende. Loven trådte i kraft den 1. januar 2008.

Lovens § 1, nr. 2, indebærer, at den tidligere gældende bestemmelse i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, nu er ophævet. Lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led indeholdt hjemmel til, at det ved kongelig anordning kunne bestemmes, at visse grupper af ministerielle bekendtgørelser (anordninger) ikke indføres i Lovtidende, men at disse i stedet kundgøres i overensstemmelse med de forskrifter, der meddeles af vedkommende minister.

Baggrunden for ophævelse af undtagelsesbestemmelsen i lovtidendelovens § 2, stk. 2, 2. led, var, at det ressourcemæssige hensyn til begrænsning af stoffet i Lovtidende, som måtte anses for at være bærende for